

عنوان مقاله:

نقش سازگاری فردی اجتماعی دانش آموزان استثنایی و باورهای هوشی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

معصومه حاجی علی - لیسانس روانشناسی عمومی، آموزگار گروه کم توان ذهنی آموزشگاه استثنایی شهید علویان گناباد، ایران.

خلاصه مقاله:

درک حساسیت نقش آموزگاران استثنایی در فرایند تعلیم و تربیت از سوی عموم مردم جامعه و ارزش نهادن بر آن به مفهومی اشاره دارد که در جامعه شناسی معادل منزلت و آسیب های اجتماعی است. آسیب ها ی اجتماعی، ارزشی است که یک گروه به یک نقش می دهد. بزرگترین دغدغه نظامها ی آموزشی در مورد اصول تربیت دانش آموزان استثنایی، موضوع اخلاق در ارزشیابی و در نتیجه قضاوت عادلانه در مورد میزان کسب شایستگی های دانش آموزان خواهد بود. آموزگار استثنایی باید جامعه شناس باشد که با شناخت مقتضیات زمان، دانش آموز را برای ورود به جامعه آماده کند. باید روانشناس باشد که با درک نیازهای روحی و مسایل روانی، دانش آموز را به عنوان فردی از نظر روح و روان، سالم تحویل اجتماع دهد و آموزگاران استثنایی با انسانی سروکار دارد که از قضا در دوران رشد و تغییر و تحول با نقصانهایی همراه است. آموزگار استثنایی باید به مثابه مردم شناسی که در قلمرو ناشناخته ای پا می گذارد، وارد دنیای کودک و نوجوان شود و آداب و رسوم کودکی و اقتضانات این دوران را بشناسد. در آزمونها و ارزشیابی ها ی فضای مدرسه، به دلیل ماهیت آن، یعنی کمتر بودن مراقبت ها و کنترلها احتمال بروز رفتارها ی غیراخلاقی ی بسیار بیشتر است. نمونه هایی از این رفتارها در فرایند اجرای آزمونها در فضای مجازی می توانند کمک گرفتن از افراد ثالث، به اشتراک گذاری پاسخ ها بین دانش آموزان یک کلاس به روشهای گوناگون، و استفاده از مواد و منابع آموزشی متناسب سازی شده به هنگام آزمون باشند.

کلمات کلیدی:

تربیت، هوش، اجتماع، یادگیری، باور.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1985667>

